

Svanučé

Glasnik Kristove Prisutnosti

Svanuće

RUJAN 2026

Sadržaj

BOŽJI PLAN ZA ČOVJEKA – PRIKAZAN U NJEGOVIM SAVEZIMA	2
MEĐUNARODNA PROUČAVANJA BIBLIJE	13
BOG UPUĆUJE JOŠUU	13
DVANAEST KAMENOVA IZ JORDANA.....	16
ZAUSTAVLJENO SUNCE.....	18
RAHABA SKRIVA UHODE	21
KRŠĆANSKI ŽIVOT I NAUK.....	23
„TAKVA ĆE BITI MOJA RIJEČ“	23

Slijedite u svojoj Bibliji!

Božji plan za čovjeka – prikazan u Njegovim savezima

*„Tajna je Gospodnja s onima koji ga se boje, i on
će im objaviti svoj savez.“ — Psalam 25:14*

Bog ima plan za čovjeka koji će rezultirati blagoslovom svih obitelji na zemlji i koji će, kada bude dovršen, vratiti ljudsku rasu Bogu. Kad bismo proučavali Bibliju samo da bismo dokazali unaprijed usvojeno vjerovanje, nikada ne bismo pronašli dragulje istine koji su skriveni na njezinim stranicama. Međutim, ako je naš iskreni napor da naučimo Božje svrhe i ako Bibliji pristupimo otvorenog uma i iskrenog srca, pronaći ćemo božanski plan za ljudsku sudbinu jasno otkriven na njezinim stranicama.

Božji savezi daju cjelovit pregled njegovog slavnog plana vjekova. Ovi savezi, kako su zapisani u Bibliji, pokrivaju cijeli tijek ljudske povijesti od izgubljenog raja do ponovno stečenog raja. Ovaj članak raspravlja o nekim savezima između Boga i čovjeka kako su zapisani u Bibliji. Razumijevanje ovih saveza pomoći će nam da cijenimo svoje mjesto u velikom božanskom programu za spasenje svijeta. Dok promatramo dostojanstvene korake našeg Boga u otkrivanju njegovog plana za čovjeka, naša će vjera porasti, a naša nada u njegovo kraljevstvo rasti će veća i stvarnija.

Božji savezi, kako su zabilježeni u Bibliji, dani su na različite načine. Neki su u obliku jednostranog obećanja ili zaloga s Božje strane. Drugi su strukturirani kao bilateralni sporazumi ili ugovori između Boga i pojedinaca, naroda ili cijelog ljudskog roda. Neki od Božjih saveza uključuju božanski uspostavljene uredbe s nagradama za vjernost i kaznama za nevjernost. Međutim, u svim slučajevima, Božji savezi s njegovim ljudskim stvorenjem imaju krajnju svrhu njihovog vječnog blagoslova.

Savez u Edenu

Prvi savez između Boga i čovjeka sklopljen je u Edenskom vrtu. Zabilježen je u Postanku 2:15-17: „I uze Jahve, Bog, čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva. I zapovjedi Jahve, Bog, čovjeku: „Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali s drveta spoznaje dobra i zla ne jedi, jer u dan kad s njega okusiš, sigurno ćeš umrijeti.”

Život ili smrt ovisili su o držanju ovog saveza. Zahtijevao je poslušnost Božjem zakonu. Adam je prekršio ovaj ugovor svojom neposlušnošću. (Post 3,6) Izgubio je svoj savezni odnos s Bogom. Bio je osuđen na smrt. Biblija kaže: „U njegovoj je milosti život.“ (Ps 30,5) Nitko ne može živjeti vječno bez Božje milosti, bez obzira na činjenicu da Mnogi vjeruju u pogrešnu doktrinu o urođenoj besmrtnosti. Čovjek ima život samo ako je u Božjoj milosti. Čovjekovo vječno postojanje ovisi o tome da je u savezničkom odnosu s Bogom. Sotona je rekao: „Nećete umrijeti.“ (Post 3,4) Suvremena verzija ovoga bila bi: „Činit ćete se mrtvima, ali vaša će duša zapravo biti živa negdje drugdje.“

Govoreći o Sotoni, Isus je rekao: „On bijaše ubojica od početka i nije ostao u istini jer u njemu nema istine. Kad govori laž, svoje govori, jer je lažac i otac laži.“ (Ivan 8,44) S druge strane, Bog je Adamu jednostavno i jasno rekao posljedice neposlušnosti : „Umrijet ćeš.“ (Post 2,17) Iz dokaza oko nas, Bog, a ne Sotona, govorio je istinu. Svakako, Adam je mrtav, a Biblija nam kaže da u Adamu „svi umiru.“ (Post 5,5; 1. Kor 15,22) Stoga se svi moramo suočiti s odlukom je li Bog ili Sotona rekao istinu u ovom pitanju života i smrti.

Očito je da ne samo da je Adam izgubio zajedništvo s Bogom, već su i svi njegovi potomci rođeni iz saveza s njim. Piše : „Po jednom čovjeku grijeh uđe u svijet, a po grijehu smrt; i tako smrt prijeđe na sve ljude jer svi sagriješite.“ (Rim 5,12) Međutim, nakon Adamovog prijestupa, Bog nije predao ljudski rod Sotoni na njegovo potpuno i apsolutno uništenje. Ta je činjenica prvi put razjašnjena izjavom u Postanku 3,15, gdje nam je dano jamstvo da će potomstvo žene zgnječiti zmiju glavu. To je bio tračak nade za naše praroditelje da će se u budućnosti omogućiti obnova njihovog saveza s Bogom.

Savez s Noom

Sljedeći savez sklopljen s čovjekom nakon njegovog protjerivanja iz Edena dan je Noi. Ovaj savez pruža veliko jamstvo da su „nebesa GOSPODOVA, a zemlju je dao sinovima ljudskim“. (Ps 115:16) Ovaj savez je jasno naveden u Postanku 9:11-17: „Utvrđit ću Savez svoj s vama; i više se neće istrijebiti svako tijelo vama potopa; i više neće biti potopa da uništi zemlju. I reče Bog: "Ovo je znak saveza koji sklapam između sebe i vas i svakog živog bića koje je s vama,

za vječne naraštaje: Stavljam svoju dugu u oblak i ona će biti znak saveza između mene i zemlje. I kad pustim oblak na zemlju, vidjet će se duga u oblaku. I sjetit ću se svog saveza koji je između mene i vas i svakog živog bića u svakom tijelu; i vode više neće biti potop da uništi svako tijelo. I duga će biti u oblaku; i pogledat ću je da se sjetim vječnog saveza između Boga i svakog živog bića u svakom tijelu što je na zemlji. I reče Bog Noi: " Ovo je znak saveza koji sam uspostavio između sebe i svakog tijela." što je na zemlji."

U ovom izvještaju Bog nam govori da je duga znak da će se savez održati i da zemlja više nikada neće biti uništena potopom. Možemo se pitati: Zašto je duga odabrana kao znak jamstva Božjeg saveza? Cijeniti ovu jednostavnu istinu znači povećati našu vjeru. Prema Bibliji, nikada prije potopa nije padala kiša na zemlju. U Postanku 2:5,6 kaže nam se : „Jahve, Bog, nije pustio da kiši pada na zemlju... Nego se magla dizala sa zemlje i natapala cijelo lice zemlje.“ Jedan od razloga zašto je Noa možda bio ismijan dok je gradio arku pripremajući se za nadolazeći potop bio je taj što oni koji su živjeli u to vrijeme nikada nisu vidjeli kišu kako pada iz oblaka.

Razlog zašto nije bilo kiše prije potopa je znanstveni, ali i biblijski. U Postanku 1:6-10, zapis o stvaranju nam govori da je "svod" odvajao dvije velike vodene površine. Rečeno nam je da je Bog svod nazvao nebom - to jest, nebeskim prostranstvom. Vode ispod neba bile su na zemlji, a kada se pojavilo kopno, razdvojile su se u velike vodene površine zvane mora, baš kao što ih danas nalazimo. Vode iznad svoda bile su u obliku prstena vodene tvari koji

je okruživao Zemlju prije potopa. Nije neobično da planeti imaju prstenove koji ih okružuju. Saturn ima prstenove koji su napravljeni uglavnom od vode u obliku leda. Drugi planeti imaju prstenove sastavljene od materijala koji nisu voda. Prsten koji je okruživao Zemlju prije potopa nastao je u vrijeme kada se Zemlja pripremala za čovjekovo stanovanje, kada je intenzivna toplina planeta izbacivala ogromne količine vlage u obliku pare. Ta je vlaga okruživala Zemlju poput vela. Uzrokovala je postojanje stakleničkih uvjeta na Zemlji.

Ovu teoriju stvaranja Zemlje zastupaju mnogi znanstvenici i biblijski stručnjaci. Mnogi su bili zbunjeni zašto su mastodonti i druge toplokrvne životinje mogli živjeti na području današnje Arktičke zone. Staklenički uvjeti koji su postojali na Zemlji prije potopa učinili su sve dijelove Zemlje podjednako nastanjivima.

U Postanku 7:11,12 imamo zapis o pucanju prstena iznad zemlje ovim riječima: „Šeststote godine Noina života, drugoga mjeseca, sedamnaestog dana u mjesecu, istoga dana provališe svi izvori velikoga bezdana i otvoriše se nebeski otvori. I kiša je padala na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći.“

„Otvoriše se nebeski prozori.“ Vode iznad nebeskog svoda došle su pod utjecaj Zemljine gravitacije i puštene su u obliku potopa kiše. Efekt staklenika, posebno na polovima, naglo je završio i formirale su se ledene kape. Potop je došao kao ispunjenje Božje riječi dane Noi. Mastodonti i druge životinje bili su zarobljeni s nepotpuno probavljenom hranom u želucima i crijevima. Sačuvani su čak i do danas kao svjedočanstvo.

Sada znamo zašto je Bog odabrao dugu kao znak svog saveza. Sve dok je bilo vode iznad nebeskog svoda, Zemlja nije mogla uživati u izravnim sunčevim zrakama. Izravne sunčeve zrake potrebne su da bi izazvale dugu, jer je duga odraz i lom izravnih sunčevih zraka koje obasjavaju vlažni zrak koji svjetlost razbija u različite prizmatične boje. Postojanje vidljive duge dokazuje da više nema prstena voda iznad Zemlje. Također jamči da nikada više ne može biti potopa koji bi prekrrio planet. Bog je odabrao dugu kao znak svog saveza s čovjekom jer je ona apsolutno jamstvo da je još jedna poplava takvih razmjera nemoguća.

Savezi s Abrahamom i Izraelom

Bog je sklopio svoj sljedeći savez s Abrahamom. Ovaj savez utječe na svaku obitelj na zemlji. Jednostavno je rečeno ovim riječima: „U tebi [tvom potomstvu] blagoslovit će se svi rodovi zemlje.“ (Post 12,3; 22,18) Različiti detalji ovog saveza ponovljeni su Abrahamu u nekoliko drugih prilika, također i njegovom sinu Izaku i Izakovom sinu Jakovu. (Post 26,4; 28,14) Ovo je divno jamstvo svim ljudima, jer je savez zahtijevao dvije stvari: Prvo, da će Abraham imati potomstvo, i drugo, da će kroz Abrahamovo potomstvo blagoslovi doći svim rodovima zemlje.

Nešto više od četiri stoljeća nakon što je sklopio savez s Abrahamom, Bog je sklopio savez s Izraelovom djecom, potomcima dvanaest Jakovljevih sinova. Poznat je kao Savez Zakona. Sklopljen je na gori Sinaj. Nakon što su im dane odredbe Božjeg zakona, Izraelu je rečeno : „Držat

ćete moje odredbe... koje će čovjek vršiti i živjeti u njima.“ Jednoglasno su rekli: „Sve što je Jahve rekao, vršit ćemo.“ (Lev 18,5; Rim 10,5; Izl 19,8) Izraelova djeca prihvatila su uvjete Saveza Zakona. U ovom savezu mislili su da su pronašli put do vječnog života i sve što su trebali učiniti bilo je držati se uvjeta ovog saveza.

Bog je stvorio sliku ova dva saveza - jednog s Abrahamom i drugog s narodom Izraela - u Abrahamovim ženama, kako je zapisano u Galaćanima 4:21-28: „Recite mi, vi koji želite biti pod Zakonom, zar ne čujete Zakon? Jer pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od robinje, a drugoga od slobodne. Ali onaj koji je bio od robinje, rođen je po tijelu; a onaj od slobodne žene rođen je po obećanju. To su alegorija: jer to su dva saveza; jedan s gore Sinaja, koji rađa za ropstvo, to jest Agar. Jer ova Agar je gora Sinaj u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu, koji je u ropstvu sa svojom djecom. Ali Jeruzalem koji je gore slobodan je, koji je majka svima nama. Jer pisano je : Raduj se, nerotkinjo koja ne rađaš! Kliči i viči, ti koja ne rađaš! Jer osamljena ima mnogo više djece nego ona koja ima muža . A mi, braćo, kao Izak bio je, jesu djeca obećanja.”

Zašto je sklopljen Savez Zakona? Držao je izraelski narod u ropstvu. Do sada ga nijedan Židov osim Isusa nikada nije savršeno održao. To je bilo izvan dosega njihovih mogućnosti. Savez Zakona sklopljen je iz nekoliko razloga, ali primarni je onaj koji spominje Pavao u Galaćanima 3:24, koji kaže: „Zato nam je Zakon bio učitelj da nas dovede do Krista.“ Savez Zakona bio je savršen. Međutim,

nijedan Židov, osim Isusa, nikada nije održao zakon dan Izraelu. Nesavršen čovjek ne može održati savršen zakon. Slično tome, nijedan Adamov sin ne može održati Božji savršeni zakon jer su svi „oblikovani u bezakonju“ i začeti u grijehu. (Ps 51:5) Svi su nesavršeni. Zakon za koji su Židovi mislili da je za život, otkrili su da je za smrt. Osudio ih je pod grijeh. (Rim 7:10; Gal 3:22) Pokazao im je da su nesavršeni i da je Božji savršeni zakon izvan njihovih mogućnosti.

Savez Zakona dokazao je da nesavršeni ljudi, bilo Židovi ili pogani, ne mogu držati Božji zakon. „Stoga, kao što je po jednom čovjeku grijeh ušao u svijet, a po grijehu smrt, i tako je smrt priješla na sve ljude, jer su svi sagriješili.“ (Rim 5,12) Stoga je Savez Zakona, kao što je prethodno navedeno, bio „učitelj“ koji je vodio do Krista kao Spasitelja i Otkupitelja čovječanstva. Naš Gospodin Isus bio je „svet, bezazlen, neokaljan, odvojen od grešnika.“ (Heb 7,26) Držao se Božjeg zakona. To je pokazalo njegovo savršenstvo kao čovjeka i stoga dokazalo njegovu sposobnost da umre kao otkupnina za Adama i njegov rod.

Božji zakon pravde zahtijevao je da se da savršen život za izgubljeni savršeni život. (Izl 21,23) Adam je izgubio savršen život zbog grijeha. Umro je i cijeli rod je umro u njemu. Krist, savršeni čovjek, bio je poslušan Božjem zakonu. Umro je, ne kao grešnik, već umjesto grešnika, Adama. Kristovo uskrsnuće moćnom Božjom snagom daje nam jamstvo da će cijeli rod živjeti u njemu. (Djela 17,31) „Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi oživjeti“ i dobit će priliku da se vrate ljudskom savršenstvu

izgubljenom u Edenu. (1. Kor 15,22) Savez Zakona dan je kako bi se pokazala potreba za Spasiteljem i Otkupiteljem. Po Kristu Isusu, cijelo čovječanstvo ponovno će imati privilegiju života i zajedništva s Bogom.

Razvoj sjemena

biti blagoslovljene sve obitelji na zemlji . Događaji zabilježeni u Starom zavjetu pokazuju da ni Izak ni Jakov nisu bili potomstvo na koje se odnosilo koje bi moglo donijeti blagoslov cijelom čovječanstvu. Novi zavjet nam govori da je potomstvo bio Krist: „Abrahamu i potomstvu njegovu dana su obećanja. Ne kaže: I potomstvu kao mnogima , nego kao jednomu: I potomstvu tvome, to jest Kristu.“ (Gal 3,16) Krist, potomstvo Abrahamovo, blagoslovit će sve obitelji na zemlji prema savezu. On je, milošću Božjom, okusio smrt za svakog čovjeka i približio ispunjenje obećanih blagoslova. (Heb 2,9) Božji plan nije nasumičan. Temelji se na načelima pravde, mudrosti, ljubavi i moći, jer se sva Božja svojstva ujedanjuju u skladnom ispunjenju njegova plana za čovjeka.

Kad se Učitelj rodio, anđeo je rekao: „Ne bojte se! Jer evo, donosim vam dobru vijest o velikoj radosti koja će biti svim ljudima. Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj, Krist Gospodin.“ Tada je nebeska vojska izjavila: „Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima dobra volja!“ (Luka 2:10, 11, 14) Prošlo je gotovo dvije tisuće godina otkako je Krist umro na Kalvariji, a obećani blagoslovi još nisu došli na zemlju. Za to postoji razlog. Nalazi se u savezu koji Evanđeljsku crkvu čini sunasljednicom s Kristom kao „potom“ koji će blagosloviti svijet. Ova velika

istina, koju mnogi previđaju , trebala bi oduševiti kršćanina izgledima koje donosi: „Svi ste jedno u Kristu Isusu. A ako ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo i baštinici po obećanju.“ — Galaćanima 3:28, 29

Djelo sadašnjeg doba od Pedesetnice nije bilo obraćenje svijeta. Svijet nije pomiren s Bogom. Umjesto toga, ovo doba je svjedočilo razvoju „potomstva“ Abrahama, koje uključuje Krista i one koji mu pripadaju. Privilegija je pravog kršćanina danas „objavljivati hvale onoga“ koji nas je pozvao „iz tame u svoje divno svjetlo“. — 1. Petrova 2:9

Novi savez

U svoje vrijeme vjerna crkva živjet će i vladati s Kristom tisuću godina. (Otv 20,4.6) To će započeti djelo blagoslova svih obitelji na zemlji u skladu s Božjim obećanjem. To će biti djelo Novog saveza. Jeremija 31,31-34 i Hebrejima 8,8-12 proriču ovaj savez i njegove blagoslovljene posljedice za sve obitelji na zemlji: „Zakon svoj staviti ću u njihovu dušu i napisati ga u njihova srca; i bit ću im Bog, i oni će biti moj narod. I više neće učiti svaki svoga bližnjega i svaki svoga brata govoreći: 'Spoznajte Gospodina!' Jer će me svi poznavati, od najmanjeg do najvećeg među njima, govori Gospodin. Jer ću im oprostiti bezakonje i više se neću sjećati njihova grijeha.“

Ovo je jamstvo da će čovjek biti vraćen u savezni odnos s Bogom. Obećanje će se ispuniti i Božji zakon će se ponovno vratiti u umove i srca ljudi tijekom te tisućljetne vladavine. Svi neprijatelji bit će pokoreni pod Kristove noge, a posljednji neprijatelj,

Smrt, bit će uništena . (1. Korinćanima 15:25,26)
Samo će namjerno neposlušni biti istrijebljeni smrću.
— Djela apostolska 3:23

Svi voljni i poslušni na zemlji priklonit će koljena u slavljenju i svaki će jezik „priznati da je Isus Krist Gospodin, na slavu Boga Oca.“ (Fil 2,11) Radujemo se što Bog ima plan za oporavak ljudskog roda - da, za blagoslov svih obitelji na zemlji pod Novim savezom! Ovaj će plan dosegnuti svoj vrhunac u onome što apostol opisuje kao „razdoblje punine vremena “ kada će Bog „sve sabrati u jedno u Kristu, i što je na nebesima i što je na zemlji; čak i u njemu.“
- Ef 1,10

Bog upućuje Jošuu

Ključni stih: „Moj je sluga Mojsije umro; zato sada ustani, prijeđi preko toga Jordana, ti i sav taj narod, u zemlju koju dajem sinovima Izraelovim.”

Jošua 1:2

Izabrano pismo

Jošua 1:1-11

Vodstvo prolazi. Mojsije, najveći vođa među njihovim rodом kojeg je Izrael ikada poznaо, bio je mrtav. Njegovim odlaskom među izraelskim narodom mogla je nastati ogromna praznina moći. Potpuno svjestan svoje nadolazeće smrti, Mojsije je unaprijed položio svoje ruke na Jošuu, učinivši ga vođom Izraela. (5. Mojsijeva 34:9). Moguće je da se Jošua osjećao preopterećenim preuzimajući svoju novu ulogu. Kako bi on ikada mogao biti vođa kao Mojsije? Čini se da se u prvom Gospodinovom savjetu prepoznaje Jošuina strepnja.

Tri puta u Gospodinovoj uvodnoj poruci Jošui jedna tema se naglašeno ponavlja: „Budi odvažan i hrabar.“ Čitamo: „Budi odvažan i hrabar jer ćeš ti uvesti narod ovaj da primi u baštinu zemlju za koju se zakleh ocima njihovim da ću im je dati. Samo budi odvažan i hrabar da sve učiniš vjerno prema naredbama koje ti je dao Mojsije, sluga moj. Ne skreći od toga ni desno ni lijevo da bi ti bilo sretno sve što poduzmeš. Neka knjiga Zakona bude na

ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: samo ćeš tada biti sretan i uspjet ćeš u pothvatima. Nisam li ti zapovjedio: odvaži se i budi hrabar? Ne boj se i ne strahuj, jer kuda god pođeš, s tobom je Jahve, Bog tvoj.“ Jošua 1: 6-9

Osvrnuvši se unazad, prisjećamo se da je i sam Mojsije odustao od uloge vođe: „Tko sam ja da se uputim faraonu?“ (2. Mojsijeva 3:11). Ponovno čitamo: „Oprosti, Gospodine!“—nastavi Mojsije Jahvi. ‘Ja nikad nisam bio čovjek rječit; ni prije ni sada kad govoriš svome sluzi. Ja sam u govoru spor, a na jeziku težak.’ ‘Tko je dao čovjeku usta?’—reče mu Jahve. ‘Tko ga čini nijemim i gluhim; tko li mu vid daje ili ga oslijepljuje? Zar to nisam ja, Jahve! Idi, dakle! Ja ću biti s tobom kad budeš govorio i kazivat ću ti što ćeš govoriti.’ ‘Oprosti, Gospodine’, opet će Mojsije, ‘ne bi li poslao koga drugoga!’ Razljuti se Jahve na Mojsija i reče: ‘Zar Aron, Levijevac, nije tvoj brat? Znam da je on vrlo rječit.’ ... Ti govori njemu i u njegova usta stavlja riječi. Ja ću biti i s tobom i s njime dok budete govorili; kazivat ću obojici što ćete raditi. Neka on mjesto tebe govori narodu. Tako, on će tebi biti mjesto usta, a ti ćeš njemu biti mjesto Boga.“ 2. Mojsijeva 4:10-16

Gospodin je opskrbio Mojsija svime što mu je bilo potrebno da ispuni svoju ulogu. Gospodin će biti s Jošuaom da zadovolji sve njegove potrebe. Kao kršćani, počeli smo vjerovati da će „Bog ispuniti svaku našu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu.“ (Filiplijanima 4:19). Osjećamo li se nesposobnima da ispravno služimo Gospodina i njegovu stvar? Sprečava li nas slabost našeg slomljenog tijela u vršenju njegove volje?

Podsjećamo na Božje jamstvo Pavlu: „Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje. Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova.“ 2. Korinćanima 12:9

Neka se, kada nas Gospodin, Bog naš, pozove na službu u njegovu cilju, ne potresemo niti klonemo snagom. Sjetimo se Gospodinovih riječi upućenih Jošui: „Budi odvažan i hrabar... jer kuda god pođeš, s tobom je Jahve, Bog tvoj.“

Dvanaest kamenova iz Jordana

Ključni stih: „Izaberite iz naroda dvanaest ljudi, od svakoga plemena po jednoga, i zapovjedite im: ‘Dignite odavde, iz sredine Jordana – s mjesta gdje stoje noge svećenika – dvanaest kamenova koje ćete ponijeti sa sobom i položiti na mjestu gdje budete noćas prenoćili.’“

Jošua 4:2,3

Izabrano pisma

Jošua 4:1-24

Konačno je Izrael trebao ući u Obećanu zemlju. Nakon što su izdržali četrdeset godina od Boga nametnutog lutanja u pustinji, ljudi su mogli vidjeti legendarnu zemlju nade i snova odmah iza rijeke Jordan. Kako su mogli prijeći rijeku? Nikakav most nije postojao. Nije postojao trajekt koji bi ih prevezao, ali postojao je način da se prijeđe rijeka—osiguran čudesnim Božjim djelovanjem!

Jošua je dobio upute da svećenici koji nose Kovčeg Saveza na svojim ramenima moraju voditi narod preko Jordana. Svećenici bi išli ispred stanovništva 2000 lakata. „Čim stopala svećenika koji nose Kovčeg Jahve, Gospodara sve zemlje, stupe u Jordan, razdijelit će se voda Jordana, i ona što teče odozgo ustavit će se kao nasip. Kad je narod krenuo iz svojih šatora da prijeđe preko Jordana, ponesu

svećenici Kovčeg saveza pred njim. A kad su nosači Kovčega stigli do Jordana i kada su svećenici koji su nosili Kovčeg zagazili u vodu na obali, ... voda što je tekla odozgo daleko se, poput nasipa, ustavila kod grada Adame, koji se nalazi kraj Sartana; a voda što je otjecala dolje u Arapsko ili Slano more sasvim je otekla i narod je prelazio prema Jerihonu. Svećenici koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina stajahu na suhu usred Jordana i prelažaše Izrael po suhu sve dok sav narod ne prijeđe preko rijeke.“ Jošua 3:13-17

Kako bi obilježili ovaj veliki događaj, dvanaest ljudi, po jedan predstavnik iz svakog plemena, izvadili bi iz korita rijeke dvanaest kamenova za spomen. Kamenje je položeno na mjesto prvog izraelskog logorovanja. Jošua je osobno uzeo kamenje i izgradio spomenik u znak sjećanja na ovu prigodu. Bio je to trajan i važan podsjetnik na Božju moć koju je vršio u ime Njegovog naroda. (Jošua 4:4-9). Stoljećima kasnije, drugi Božji čovjek također je postavio kameni spomenik. „A Samuel uze jedan kamen i postavi ga između Mispe i Ješane i nazva ga imenom Eben Haezer govoreći: ‘Dovde nam je Jahve pomogao’.“ (1. Samuelova 7:12). Također nam je dano obilježavati one značajne događaje u kojima nas je Bog opskrbio i pomogao u našim životima kao „Ebenhaezerima“.

Simbolički rečeno, kao kršćani možemo činiti kao Izrael. U vremenima osobnih previranja ili trenucima kada se možda osjećamo preplavljeni valovima nevolje, Gospodinova pomoć je tu za nas. Održavaju nas čvrsta Božja obećanja. Postavimo naše osobno spomen-kamenje ili „Ebenhaezere“ da se podsjetimo na njegovu vjernost.

Zaustavljeno sunce

Ključni stih: „Nije bilo takva dana ni prije ni poslije da bi se Jahve odazvao glasu čovječjem. Tako je Jahve vojevao za Izraela.”

Jošua 10:14

Izabrano pisma

Jošua 10:1-15

Osobit dan opisan u našoj lekciji bio je predmet mnogih čuđenja i rasprava. Jošua i izraelska vojska došli su obraniti svog novog saveznika, Gibeonce. Napadači su bili pet amorejskih kraljeva. Oni su se udružili u zajedničkom cilju da unište Gibeon. Očito su razmišljali: „Što ako se Gibeon udruži s izraelskom snagom da nas porazi?“ Njihova pogrešna procjena pretvorila se u ludost i poraz.

„Tada Gibeonci poručiše Jošui u tabor u Gilgalu: ‘Ne napuštaj svojih slugu, nego se požuri k nama da nas izbaviš i da nam pomogneš, jer su se protiv nas udružili svi amorejski kraljevi koji žive u Gorju.’ I pođe Jošua iz Gilgala, a s njim i svi ratnici, sve vrsni junaci.“ (Jošua 10:6,7) lako su snage koje je Jošua okupio bile zastrašujuće, upravo su Gospodinovi postupci protiv Amorejaca donijeli pobjedu u bitci.

„A Jahve reče Jošui: ‘Ne boj se! Ja sam ih predao u tvoje ruke i nijedan od njih neće se održati pred tobom.’ I udari na njih Jošua iznenada, pošto je svu noć išao od Gilgala. I smete ih Jahve pred

Izraelcima, koji ih teško poraziše kod Gibeona... A dok su bježali pred Izraelom... Bacaو je Jahve s neba na njih tuču kamenja... te su ginuli. I poginulo ih je više od tuče kamene nego što su ih pobili sinovi Izraelovi svojim mačevima.“ Jošua 10:8-11

Iz prethodnog izvlačimo sljedeće važne činjenice: Gospodin je uredio da niti jedan čovjek od Amorejaca ne može stati pred Jošuu. Pobjeda je bila unaprijed osigurana. Gospodin je bio taj koji je razbio amorejsku vojsku. Na kraju, Gospodin je bacio veliku kamenu tuču na Amorejce, ubivši ih više nego što je Izrael pobio mačem.

Predočite si uvjete bitke. Nije se vodila usred bijela dana. Umjesto toga, sunce i izlazeći mjesec bili su zaklonjeni tamnim olujnim oblacima koji su prekrivali područje, a bili su izvor tuče. Čitamo: „Onoga dana kada Jahve predade Amorejce sinovima Izraelovim, obrati se Jošua Jahvi i poviče pred Izraelcima: ‘Stani, sunce, iznad Gibeona i, mjesече, iznad dola Ajalona!’ I stade sunce i zaustavi se mjesec sve dok se nije narod osvetio neprijateljima svojim.“ (Jošua 10:12,13). Sumnjamo da je Jošua pozivao sunce da doslovno stane na nebu, jer se sunce nije moglo vidjeti. Kako onda možemo objasniti ove stihove?

Definicija riječi „stati“ nagovještava naš odgovor. Strongov hebrejski rječnik definira riječ prevedenu „stati“ kao značenje: „utihnuti; ... stati; također i nestati.“ Jošua nije želio da se sunce zaustavi, već je želio da utihne ili prestane sjati. To jest, želio je da oluja nebeske tuče nastavi zaklanjati sunce sve dok amorejski neprijatelj ne bude temeljito poražen.

Taj dan nije bio osobit po trajanju sunčeve svjetlosti, već upravo po razlogu navedenom u našem

ključnom stihu. Bio je osobit po tome što je Gospodin poslušao glas čovjeka i dao Izraelu pobjedu!

Rahaba skriva uhode

Ključni stih: „Kad smo čuli sve to, zastalo nam srce i nitko da smogne snage da vam se suprotstavi jer Jahve, Bog vaš – on je Bog gore na nebesima i dolje na zemlji.”

Jošua 2:11

Izabrana pisma

Jošua 2:1-24; 6:17

U Rahabi nalazimo intrigantan i kontradiktoran niz karakternih osobina. U Svetom pismu identificirana kao bludnica, Rahaba je također pokazala veliku osobnu cjelovitost. Bila je žena koja je držala svoju riječ, a opet jedna od najvještijih lažljivica u zabilježenoj povijesti. Bila je poganka, strana savezima i obećanjima datim Izraelu, koja je ipak štovala svog Boga—Jahvu. Čula je za Gospodina kroz razne izvještaje o njegovoj božanskoj milosti prema narodu Izraela. Razdvajanje Crvenog mora četrdeset godina prije očito je još uvijek bilo predmet razgovora među ljudima u zemlji.

Rahab je uhodama koji su poslani da procijene uvjete u Jerihonu dala neke vrlo korisne obavještajne podatke. Ona reče ljudima: „Znam da vam je Jahve dao ovu zemlju, jer nas je sve uhvatio strah od vas i prezaju od vas svi žitelji ovoga kraja. Jer čusmo kako je Jahve isušio vodu Crvenoga mora pred vama kada ste izašli iz Egipta, i ono što ste učinili dvojici kraljeva amorejskih s druge strane Jordana, Sihonu i Ogu, koje pogubiste.“ Jošua 2:9,10

Rahabine izjave potvrđuju Riječ Gospodnju Mojsiju: „Od danas počinjem ugoniti strah i trepet pred tobom u narode koji su pod svim nebesima, tako da će strepiti i tresti se pred tobom kad god čuju glas o tebi.“ (5. Mojsijeva 2:25). Narodi, uključujući Jerihon, bojali su se i strepili od Izraela. Umjesto da prigrlili strah, Rahab je prigrlila moć i veličanstvo jedinog pravog Boga! Ovo je bio čin vjere s njezine strane. Neki vjeruju u Boga i drhte, a drugi vjeruju u njega i raduju se. (Jakovljeva 2:19). Rahab se radovala svojoj vjeri. Sveto pismo Novog zavjeta to bilježi. „Vjerom Rahaba, bludnica, ne propade zajedno s nepokornicima jer s mirom primi uhode.“ (Hebrejima 11:31). Njezina je vjera dovela do djela u korist Božjeg naroda. „Nije li Rahaba bludnica također bila opravdana djelima kada je primila glasnike i poslala ih drugim putem?“ Jakovljeva 2:25

Rahabina djela dokazala su dubinu njezine vjere, koja je motivirala djela. Nije to bila prolazna fascinacija legendama ili trenutnim tračevima, već je bila stvarnost. Njezina je vjera zapravo bila toliko stvarna da je Rahaba bila počašćena nevjerojatnom ulogom u Božjem planu. „Ali bludnicu Rahabu, svu njenu obitelj i sve njihovo poštedi Jošua. Ona ostade među Izraelcima sve do danas, jer je sakrila glasnike koje je poslao Jošua da uhode Jerihon.“ (Jošua 6:25). Međutim, ima toga puno više. Biblijski zapis kaže da se „Salmi Rahaba rodi Boaza. Boazu Ruta rodi Obedu. Obedu se rodi Jišaj. Jišaju se rodi David kralj.“ Matej 1:5,6

David, kralj Izraela, bio je predak našega Gospodina Isusa Krista. Pouka glasi: jednostavna djela vjere mogu postići obilne i moćne rezultate!

„Takva će biti moja riječ“

„Kao što daždi i sniježi s neba bez prestanka dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni da bi dala sjeme sijaču i kruha za jelo, tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslao.“

Izaija 55:10,11

Riječ Božja otkriva božanski plan za pomirenje grijehom proklete i umiruće rase. U našem tekstu dobivamo blaženu sigurnost da Božja namjera neće propasti, da će on učiniti da se ostvare stvari izrečene njegovom Riječju. Ovo je jedna od važnih lekcija koje učimo kada se prvi put upoznamo s Božjim veličanstvenim planom. Kako je blagoslovljeno biti tako uvjeren! To nam daje čvrst temelj za vjeru i omogućuje nam da se radujemo u nadi koja nam je postavljena u Evanđelju.

Naš tekst nas ne tješi samo uvjerenjem da je Bog milostivo voljan i obilno sposoban ostvariti svoju ljubavnu namjeru koju je otkrio kroz svoju Riječ, već i da sama njegova Riječ ima funkciju koju treba izvršiti. To će se također učinkovito ostvariti u skladu s božanskom namjerom. Apostol Pavao nas uvjerava da je Božja Riječ „živa“ ili „djelotvorna“, oštija od „dvosjeklog mača“ (Hebrejima 4:12). Božja Riječ otkriva njegov plan. On je također koristi da ostvari mnogo toga. To se posebno odnosi na provođenje njegove volje u srcima i životima njegovih posvećenih ljudi. U vezi s tim, kako je

blagoslovljeno shvatiti da ćemo ako se bezrezervno prepustimo utjecaju božanske Riječi, biti njome posvećeni i „osposobljeni za dioništvo u baštini svetih u svjetlosti“. Kološanima 1:12

Svjetiljka našim nogama

Psalmist je napisao da je Božja Riječ svjetiljka njegovim nogama i svjetlo njegovoj stazi (Psalmi 119:105). Ponovno je napisao: „Objava riječi tvojih prosvjetljuje, bezazlene urazumljuje.“ (Psalmi 119:130). Koliko je i nama potrebno ovo prosvjetljenje! Ljudi svijeta su obavijeni tamom, ali Bog nam svojom Riječju daje svjetlo: „svjetlo spoznanja slave Božje.“ (2. Korinćanima 4:6). Pavao kaže da je ovo svjetlo „zasjalo u našim srcima“ Evanđeljem i dok smo još uvijek u tamnom svijetu, sada možemo vidjeti svoj put.

Svjetlost je simbol znanja, razumijevanja, i koliko je divno razumijevanje koje nam je Gospodin dao kroz svoju Riječ. Blagoslovljeni smo znanjem o Božjem planu, i za nas same i za svijet. U našem svakodnevnom hodu uskim putem, naše korake vodi Riječ. Možemo se osloniti na njezine upute da nas vode ispravno—to jest, ako smo iskreni i ponizni u njihovoj primjeni. Jakov je napisao: „Nedostaje li komu od vas mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja, i dat će mu se.“ (Jakovljeva 1:5). Kroz svoju Riječ Bog odgovara na naše molitve za mudrost. Ako marljivo tražimo ovu mudrost, naša će staza postati „kao svjetlost svanuća, koja je sve jasnija do potpunog dana.“ Mudre izreke 4:18

Hranimo se Riječju

Božja se Riječ također uspoređuje s hranom. To je zato što hrani svakog od nas kao „novo stvorenje“ u Kristu Isusu. (2. Korinćanima 5:17). Dok se njime hranimo, jačamo „u Gospodinu i u silnoj snazi njegovoj“. (Efežanima 6:10). Kroz ovu duhovnu hranu rastemo do stasa duhovne zrelosti u Kristu Isusu. Citirajući Mojsija, Isus je rekao Protivniku: „Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.“ Matej 4:4; 5. Mojsijeva 8:3

Isus je Božju Riječ nazvao hranom u jednom od svojih obećanja koja se odnose na kraj sadašnjeg doba i vrijeme njegove druge prisutnosti. Rekao je svojim učenicima da će se, kada se vrati, „pripasati“ i služiti kućanstvu vjere s „hranom u pravo vrijeme“. (Luka 12:37; Matej 24:45). Kako je bogata bila gozba Istine u kojoj smo uživali kroz ispunjenje ovog obećanja. Sve je to Riječ Božja—ono što je izašlo iz njegovih usta.

Osvježavajuće vode

Božja Riječ se također uspoređuje s vodom. Osvježavajuća je, okrepljujuća i životvorna. Kako bi suhi i pustinjski bili naši životi bez osvježavajućih voda Istine. Radujemo se jamstvu koje je dao Učitelj da će duhovna hrana i piće biti u izobilju osigurani za one koji su „gladni i žedni pravednosti“ (Matej 5:6). Isus je obećao da će se takvi „nasititi“. To se pokazalo istinitim. Kako je osvježavajuća i ispunjavajuća bila Riječ Istine.

Osim toga, Božja Riječ je prikazana vodom zbog njezina pročišćavajućeg učinka u našim životima. Pavao je pisao o našem čišćenju u „kupelji vode uz riječ.“ (Efežanima 5:26). Ova funkcija Božje Riječi

bila je predložena vodom u umivaoniku koji se nalazio u dvorištu oko Izraelovog Šatora. Ovdje su se svećenici prali, a za nas, buduće „kraljevsko svećenstvo“, Riječ je mjesto za čišćenje od mana i mrlja našeg palog tijela. 1. Petrova 2:9

Oklop zaštite

„Vjernost je njegova štit i obrana.“, napisao je psalmist. (Psalmi 91:4). Kao kršćani, svatko od nas je „vojnici Krista Isusa“. (2. Timoteju 2:3). Vodimo „dobar boj vjere“. (1. Timoteju 6:12). Vojnici imaju neprijatelje koji se bore protiv njih, a naši neprijatelji su svijet, tijelo i đavao. Protiv tih neprijatelja Božja Riječ je kao neprobojni oklop zaštite. Sotona i nevidljive sile povezane s njim posebno su moćne, a Pavao nam kaže da ćemo, kako bismo im se „oduprli“, morati „obučiti svu Božju opremu“. Efežanima 6:11

Pavao prepoznaje svaki dio ovog oklopa i predlaže kako će služiti da nas zaštiti od svih „ognjenih strijela Zloga“. (Efežanima 6:16). Postoji „kaciga spasenja“. (Efežanima 6:17). Ovo dobro predstavlja naše znanje o Istini. Bitno je da poznamo Riječ Božju kako bismo dali bitku protivniku. Kada je Sotona napao Isusa dok je napuštao pustinju, njegovo poznavanje Božje riječi bilo mu je zaštita. Protiv svake ognjene strijele iskušenja, Učiteljeva obrana bila je: „Pisano je.“ (Matej 4:4,7,10). Tako će to morati biti i s nama ako želimo biti uspješni vojnici Isusa Krista.

Drugi dio kršćanskog oklopa je „oklop pravednosti“. (Efežanima 6:14). Prsni oklop drevnog oklopa dizajniran je za zaštitu srca i drugih vitalnih organa. Riječ kaže: „A svrhu svega, čuvaj svoje srce, jer iz

njega izvire život.“ (Mudre izreke 4:23). Znamo da nas Gospodin ne sudi prema nevoljnim nesavršenostima našeg palog tijela, ali Protivnik nas nastoji obeshrabriti u tom smislu. Htio bi nas uvjeriti da nema velike koristi od našeg pokušaja da ugodimo Gospodinu, jer ćemo uvijek biti daleko od božanskog mjerila pravednosti. Međutim, u ovome također Riječ pruža zaštitu, jer nas uvjerava u brigu našeg Nebeskog Oca kroz Krista, da je naš položaj pravednosti, ili opravdanja, u njemu, a ne u nama samima. Rimljanima 5:1

Kao ishod toga, kada Protivnik baca svoje ognjene strijele obeshrabrenja, one nas ne uspijevaju ozlijediti, jer se sjećamo zaštitnog jamstva Riječi koja izjavljuje: „Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava! Tko će osuditi? Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu, on je i zdesna Bogu – on se baš zauzima za nas!“ Rimljanima 8:33,34

Pavao spominje „štit vjere“ kao dio kršćanskog oklopa osmišljenog da ugasi sve ognjene strijele Sotone. (Efežanima 6:16). To je „vjera koja je jednom zauvijek predana svetima.“ (Juda 1:3). Međutim, samo imati znanje o toj vjeri nije dovoljno. Također moramo imati potpuno povjerenje i vjeru u nju. Dakle, simbolika „štita vjere“ također uključuje našu vjeru u „najveća obećanja“ Božja. (2. Petrova 1:4). Potpuno povjerenje u božanski plan i svrhu, uključujući način na koji Božje providnosti djeluju u našim životima, pruža bedem snage protiv svih napora koje Sotona može učiniti da nas uništi kao Nova stvorenja.

Tu je i „mač Duha, koji je riječ Božja“. (Efežanima 6:17). Ovo je napadački dio našeg oklopa. Njime se borimo protiv naših neprijatelja, ali to nije tjelesni

mač. Nijedno od oružja našeg ratovanja, kaže Pavao, nije tjelesno, nego je „božanski snažno za rušenje utvrda; ... i svake oholosti koja se podiže protiv spoznanja Boga“ 2. Korinćanima 10:4,5

Sotonine ognjene strijele su prijedlozi koji su u suprotnosti s Božjom voljom za udove Kristova tijela. Oni se često mogu činiti vrlo uvjerljivima i uvijek su ugodniji tijelu nego što je izražena Božja volja. Ako ih prihvatimo i budemo vođeni prema njima, oni će nama kao novim stvorenjima nanijeti ozbiljnu štetu. Međutim, ako vitlamo „mačem Duha“ da odbijemo i uništimo te prijedloge, proći ćemo pobjednički kroz svaki okršaj s Protivnikom.

Naš hod uskim putem također je zaštićen Riječju. Pavao kaže da su nam noge „potpasane spremnošću za evanđelje mira!“ (Efežanima 6:15). Put kršćanina često je grub i težak. Protivnik postavlja kamenje spoticanja i možemo pasti. Riječ također govori o „zamci ptičarskoj.“ (Psalmi 91:3). Zaštita naših nogu naziva se „evanđeljem mira“. To ukazuje na to da je jedna od Sotonovih metoda napada namamiti nas u tjelesne svađe i rasprave s onima koji nam se mogu protiviti. Takav put može biti privlačan tijelu, ali je zamka i kamen spoticanja Novom Stvorenju. „Blago mirotvorcima,“ kaže Riječ, „oni će se sinovima Božjim zvati!“ Matej 5:9

Moramo imati „bedra opasana istinom“, kaže Pavao. (Efežanima 6:14). Funkcija povezivanja u antičko doba može se usporediti s pojasom. To upućuje na prikladan simbol služenja. Zaštitne kvalitete Riječi istine ovise o našem nesebičnom držanju - u ljubavi. Drugim riječima, moramo biti vjerni slugе Istine kojom smo blagoslovljeni. Ne možemo uživati u njegovim blagodatima samo za sebe, već ih trebamo

vjerno koristiti za blagoslov drugih. U suprotnom, „cijelo oružje Božje“ neće ostati ispravno vezano za nas, i prije ili kasnije ćemo pasti pred svojim neprijateljima.

Sluge Božje Riječi

Gospodin nas u našem uvodnom tekstu uvjerava da se Riječ koja izlazi iz njegovih usta neće vratiti k njemu prazna. Važno je zapamtiti da on koristi svoj narod kao sluge svoje Istine. Bog ne više svoju Riječ sa svog prijestolja na nebu, već je prenosi srcima i umovima svog naroda putem ljudskih sredstava. Nadahnuo je drevne proroke da zabilježe njegov plan u Starom zavjetu. Vodio je Isusa u njegovim učenjima. Njegov Sveti Duh čudesno je prosvijetlio umove apostola tako da njihove propovijedi i spisi služe daljnjem razrađivanju Riječi koja izlazi iz Božjih usta.

Pavao objašnjava da je, osim čudesno nadahnutih slugu Riječi, Gospodin također dao pastore, učitelje i evanđeliste. (Efežanima 4:11). U još širem smislu, svako posvećeno Božje dijete je sluga njegove Istine, jer je „Duh Gospodina Boga“ na svima njima, pomazanima za ovu službu. (Izaija 61:1; Luka 4:18; 1. Ivanova 2:27). Veliki plan spasenja koji je ocrtan njegovom Riječju jest pomirenje s Bogom proklete i umiruće grešne ljudske rase. Plan je usredotočen na Krista Isusa, Otkupitelja i Spasitelja. Pavao je napisao da je „Bog u Kristu, pomirio svijet sa sobom“, a zatim dodaje da smo u ovom velikom projektu „poslanici Kristovi“. Da bismo služili kao Kristovi poslanici, Gospodin nam je dao „riječ pomirenja“. 2. Korinćanima 5:19,20

Prispodoba o sijaču

Gotovo je neshvatljivo da bi Bog trebao koristiti takve slabe i nesavršene sluge kao instrumente za dijeljenje svoje Riječi. Čudesno je umirujuće kad kaže da mu se njegova Riječ neće vratiti prazna, već da će izvršiti ono što on želi i uspjeti u onome za što ju je poslao. Tome se radujemo, ali kada njegovim autoritetom naviještamo njegovu Riječ, rezultati mogu izgledati slabi. Često se doista može činiti da uopće nema rezultata. Međutim, njegova Riječ to objašnjava i za naše ohrabrenje, pokazujući da, dok našim ograničenim umovima naši naponi mogu biti beskorisni, njegova Riječ ostvaruje svoje dobre namjere.

Ovo objašnjenje nalazi se u Isusovoj prispodobi o sijaču (Matej 13:3-8, 18-23). Sjeme u ovoj prispodobi je „riječ kraljevstva“ ili Božja Riječ. To je veliki Božji plan za pomirenje ljudskog roda s njim samim. To je plan koji će doseći svoje slavno ispunjenje kada dođe njegovo kraljevstvo i kada se njegova volja vrši na zemlji kao što je na nebu. Sijač ovog sjemena predstavlja sav Gospodinov posvećeni i Duhom rođeni narod. Njima Bog govori: „Ujutro sij svoje sjeme, a navečer nek' ti ruka ne počiva. Jer ne znaš da li će biti bolje ovo ili ono, ili će oboje biti jednako dobro.“ Propovjednik 11:6

U prispodobi, dio posijanog sjemena pada uz put i ptice ga odnose; dio pada na kamenito tlo, gdje je zemlja plitka; dio pada među trnje; a dio pada na dobru zemlju. Samo ono što padne na dobru zemlju donosi „plod“ koji sazrije. Kada propovijedamo Istinu, a očito nema rezultata, ako se sjetimo ove prispodobe, nećemo biti obeshrabreni. Ona

pokazuje da je Isus unaprijed znao da će mnogi napori njegova naroda naizgled biti uzaludni.

Međutim, istina je da iako se naši napori često čine uzaludnima, Božja Riječ mu se ne vraća prazna. Ne treba mu naša pomoć da širi svoju Riječ. Dao nam je ovu privilegiju kako bismo se njezinom vjernom upotrebom i sami mogli duhovno obogatiti i ojačati. Prorok je napisao: „Tko dijeli obilato, sve više ima, a tko škrtari, sve je siromašniji.“ (Mudre izreke 11:24). Bog želi da posijemo sjeme Istine kako bi se njezina životvorna moć povećala u našim životima, bez obzira na to kako je drugi prihvaćaju. To je Božji način da Riječ Istine bude najveći blagoslov za nas.

Ako smo poslušni njegovim putovima, možemo biti sigurni da se njegova Riječ, kada je propovijedamo drugima, neće vratiti k njemu prazna. Kao što je navedeno u prispodobi, velik dio sjemena koje sijemo pada u vodu; to jest, ljudi ne razumiju što im govorimo. Međutim, unatoč tome, primamo blagoslov. Govoreći Istinu drugima, ona postaje snažnija u našim vlastitim životima. Upravo kroz poslušnost Riječi, uključujući Gospodinove upute da propovijedamo Evanđelje „za svjedočanstvo Isusovo“, spremni smo živjeti i vladati s Kristom. Otkrivenje 20:4

Kada posijemo sjeme Istine, nešto padne na kamenito tlo. Prispodoba pokazuje da ovo predstavlja one koji slušaju Riječ s radošću, ali ne mogu podnijeti zlu volju i progon koji proizlaze iz njezinog prihvaćanja. Oni doista primaju radost od Istine, čak i samo privremeno, i to je za njih blagoslov. Iako nisu spremni potpuno predati svoja srca Gospodinu u sadašnjem vremenu, oni se toga

sjećaju s radošću, a u sljedećem će dobu biti spremni stupiti na "sveti put". Izaija 35:8

Ima i onih koji čuju Riječ Istine, raduju joj se, neko vrijeme napreduju, ali dopuštaju brigama ovoga života i prijevarnosti bogatstva da uguše njihov duhovni život. Riječ je bila vrlo djelotvorna u njihovim srcima sve dok nisu dopustili životnim okolnostima da zauzmu mjesto njezinog posvećenog utjecaja. Božja Riječ je doista moćna, ali on je ne koristi da bi prisilio umove svojih ljudi. Primjenom slobodne volje onih koji prihvaćaju njegovu Riječ, Gospodin kuša njihovu vjernost njemu i njegovim zakonima pravednosti.

Konačno, tu su slušatelji Riječi u kojima Istina pada na „dobru zemlju“. Oni ne samo da odgovaraju na poruku već nastavljaju napredovati u duhovnom rastu, donoseći plodove „u ustrajnosti“. (Luka 8:15) Rast i donošenje plodova ovih ovisi o njihovoj svakodnevnoj primjeni Božje Riječi. Ovo svakodnevno djelo donošenja plodova u srcima, umovima, riječima i djelima posvećenih stoga se također ostvaruje Riječju koja izlazi iz Božjih usta.

Ne možemo zadržati Istinu za sebe i očekivati da ćemo primiti sve bogate blagodati koje ona sadrži za nas. Hranimo se Riječju dok je dijelimo s drugima. Osvježava nas dok nastojimo „napojiti“ druge. Pročišćavajuća moć Istine u našim vlastitim životima učinkovitija je kada se međusobno potičemo „na ljubav i dobra djela“. (Hebrejima 10:24). Obrana Istine od napada raznih neprijatelja Novog Stvorenja uvelike se jača dok zajedno „vojujemo za vjeru koja je jednom zauvijek predana svetima“. Juda 1:3

„Ludost propovijedanja“

Pavao govori o Božjem djelu koje se ostvaruje „ludošću propovijedanja“. (1. Korinćanima 1:21) Ovo propovijedanje nije ograničeno na predavanje s podija. Sva vjerna, posvećena djeca Božja sudjeluju u njemu u onoj mjeri u kojoj dopuštaju Riječi da zrači s njihovih usana i njihova života. S ljudskog stajališta moglo bi se činiti glupim da se tako moćno djelo može izvršiti na naizgled tako neučinkovit način. Razlog zašto se to može učiniti je taj što Bog „daje rasti“. 1. Korinćanima 3:6

Božje djelo u pripremi za kraljevstvo simbolično je opisano u Izaiji 51:16 - „razastro sam nebesa, utemeljio zemlju.“ „Temelji zemlje“ o kojima se ovdje govori je zemaljska etapa Kristova kraljevstva, pod vodstvom uskrslih drevnih dostojanstvenika iz davnine. Bili su pripremljeni za ovaj počasni položaj kroz svoju poslušnost Božjoj Riječi kako im je bila obznanjena u prošlim dobima. „Nebesa“ su simbol duhovne faze kraljevstva, koju čine Isus i njegova crkva. Od Pedesetnice, oni su također bili pripremljeni za svoje položaje slave poslušnošću Božjoj volji izraženoj kroz njegovu Riječ.

Isus je rekao u posvećenju svom Ocu: „Evo dolazim! U svitku knjige piše za mene: Vršiti, Bože, volju tvoju!“ (Hebrejima 10:7; Psalmi 40:7). Njegova vjernost ovom savezu osposobila ga je da bude Kralj kraljeva i Gospodar gospodara. Dakle, Božja Riječ koju su zapisali proroci pripremila je i posvetila Učitelja, odvojivši ga za sveti i časni položaj koji zauzima „s desne strane Bogu.“ (Kološanima 3:1; Hebrejima 12:2). U ime svojih sljedbenika Isus se molio: „Posveti ih u istini“, a zatim je dodao: „Tvoja je riječ istina.“ Ivan 17:17

Da bi Riječ Istine ispunila ovu božansku svrhu u razastiranju novih nebesa, mora se prenositi od jednog do drugog među njegovim posvećenim narodom. Bog je ne utiskuje na nebo gdje je svi mogu čitati. Dao ju je prorocima, Isusu i apostolima, snagom svog Duha, a mi je primamo od njih i nastavljamo je prenositi jedni drugima. Budući da je to Gospodinov sporazum, dobivamo punu snagu Božje izjave kada je preko proroka rekao: „Svoje sam ti riječi stavio u usta, u sjenu svoje ruke sakrio sam te kad sam razastro nebesa, utemeljio zemlju i rekao Sionu: ‘Ti si narod moj!’“ Izaija 51:16

Riječ moramo imati i u srcu, ali ona ne smije biti tamo skrivena. Ako će biti uistinu učinkovita u našim životima, mora biti i na našim usnama. Tako je bilo i s Isusom, koji je proročanski predstavljen kad je govorio: „Milje mi je, Bože moj, vršit’ volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim. Tvoju ću pravdu naviještati u velikom zboru, i usta svojih zatvoriti neću, o Jahve, sve ti je znano.“ Psalmi 40:9,10

Ponizna je pomisao shvatiti da se Božja Riječ, za koju on izjavljuje da mu se neće vratiti ništavnim, može prenijeti preko nas, i to će biti ako smo vjerni nalogu koji nam je dan pomazanjem Duha. Kako je ohrabrujuće znati da će, iako su naši naponi slabi i govorimo mucavim i stranim jezicima, Riječ ispuniti Gospodinovo zadovoljstvo. Izaija 28:11

Vrlo brzo djelo sadašnjeg doba bit će uspješno dovršeno. Možda sada ne možemo vidjeti što je naša uloga u ovom djelovanju ljubavi postigla, ali iza vela otkrit ćemo da je Božja Riječ izgovorena našim nesavršenim usnama nešto pridonijela ukupnom trudu, da je riječi koje smo izgovorili da proslavimo našeg Boga on blagoslovio za jačanje drugih na

uskom putu i za obogaćivanje njihovih duhovnih života.

Ta ista Riječ, iako je bila propovijedana radi okupljanja i izgradnje crkve, služila je kao svjedočanstvo svijetu. (Matej 24:14). Na taj način također ispunjava Božju volju. Ponekad možemo misliti da su naši naponi uzaludni, ali to je samo zato što ne shvaćamo uvijek da su Gospodnji putevi viši od naših putova, a njegove misli više od naših misli. (Izaija 55:8-9). Božja Riječ, kako je proglašena od nas i njegovim autoritetom, možda neće postići ono što bismo željeli vidjeti, ali možemo biti sigurni da će postići ono što mu je drago. Tome se možemo radovati. Na temelju ovog uvjerenja, nastojmo se sve više isprazniti od sebe i ispuniti njegovom Riječju. Neka nas toliko ispuni da se prelijeva iz naših srca i usana na blagoslov drugih i na slavu Božju.